

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi K. N.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I CSK 1185/23, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 8 stycznia 2025 r.,

odrzuca skargę.

Ł.n

UZASADNIENIE

Pismem z 12 sierpnia 2024 r. K. N. (dalej także: „skarżący”) działając na podstawie art. 2 ust. 1, art. 3 pkt 5, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 i ust. 2, art. 6 ust. 1-4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1725 z późn. zm.; dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) złożył skargę na przewlekłość postępowania w sprawie zainicjowanej skargą kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 21 czerwca 2022 r., I ACa 954/21.

Odnosząc się do powyższego skarżący podniósł, że skarga kasacyjna wpłynęła do Izby Cywilnej Sądu Najwyższego 24 marca 2023 r. i tam została zarejestrowana pod sygn. akt I CSK 1185/23, jednakże na dzień wniesienia skargi

na przewlekłość nie zostały podjęte czynności mające na celu jej rozpoznania. W świetle zaistniałych w sprawie okoliczności skarżący wniósł o:

1. rozpoznanie sprawy przez sędziów Izby Cywilnej Sądu Najwyższego;
2. stwierdzenie przewlekłości postępowania w powołanej sprawie o sygn. I CSK 1185/23;
3. wydanie zaleceń co do wydania niezwłocznego rozpoznania kasacji.

W uzasadnieniu skargi na przewlekłość postępowania skarżący przedstawił argumenty, które w jego ocenie uzasadniały podniesione przez niego żądania.

Pismem z 19 listopada 2024 r. skarżący wniósł o uznanie, że w sposób rażący nastąpiło naruszenie jego praw do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, z uwagi na fakt, że Sędzia Sprawozdawca nie podjął czynności w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania). Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Mając na względzie powyższe regulacje, Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że skarga spełnia tylko wówczas wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość, jeśli skarżący wniesie żądanie o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie, którego skarga dotyczy, a ponadto w uzasadnieniu skargi szczegółowo określi, w czym dopatruje się

nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Bez podania powyższych okoliczności nie jest możliwa merytoryczna ocena skargi. Dodatkowo Sąd Najwyższy uważa, że skarga powinna m.in. wskazywać okoliczności, które mają znaczenie dla strony i obrazują jej zachowania w sprawie. Brak tych elementów również wyklucza ocenę merytoryczną skargi.

Przekładając powyższe na realia przedmiotowej sprawy, należy podkreślić, że skarżący nie sformułował w sposób prawidłowy uzasadnienia, jako, że w jego treści zamieścił krótki opis dotyczący stanu faktycznego sprawy (pkt I), zasad wniesienia skargi na przewlekłość postępowania, zasad sprawiedliwego postępowania oraz celu postępowania ze skargi na przewlekłość (pkt II), celu skargi na przewlekłość postępowania (pkt III) oraz zasad przyznania odszkodowania (pkt IV). Z tego powodu Sąd Najwyższy uznaje, że wniesiona skarga, ze względu na zdawkową i wybrakowaną treść uzasadnienia dotyczącą konkretnych działań bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki musi być uznana za oczywiście niewystarczającą dla spełnienia przesłanek ujętych w art. 6 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07; 16 kwietnia 2024 r., I NSP 211/23).

Odnosząc się do pisma skarżącego z 19 listopada 2024 r. Sąd Najwyższy wyjaśnia, że sprawa została wpisana do repertorium NSP zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału I Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych 13 sierpnia 2024 r. Następnie, zarządzeniem Prezesa Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych z 14 sierpnia 2024 r. został wyznaczony Sędzia Sprawozdawca SSN Grzegorz Żmij, który zarządzeniem z 21 sierpnia 2024 r. zwrócił się do Izby Cywilnej Sądu Najwyższego o wypożyczenia akt sprawy I CSK 1185/23. Wpływ akt sprawy I CSK 1185/23 odnotowano w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, zaś tego samego dnia wyznaczony Sędzia Sprawozdawca SSN Grzegorz Żmij działając na podstawie art. 51 k.p.c. wniósł o wyłączenie go od rozpoznania sprawy I NSP 290/24. W konsekwencji powyższego Sąd Najwyższy

postanowieniem z 3 października 2024 r., I NSP 290/24 wyłączył SSN Grzegorza Żmija od rozpoznania sprawy I NSP 290/24. Zarządzeniem z 3 października 2024 r. akta sprawy zostały przedstawione Przewodniczącemu Wydziału I Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem podjęcia dalszych czynności, który zarządzeniem z 9 października 2024 r. skierował sprawę do ponownego przydziału. Zarządzeniem z 9 października 2024 r., sprawa I NSP 290/24 została przydzielona do rozpoznania SSN Januszowi Niczyporukowi, który w wyniku kontroli akt sprawy zarządzeniem z 6 listopada 2024 r. skierował sprawę do rozpoznania. Następnie z uwagi na usprawiedliwioną nieobecność Sędziego Sprawozdawcy SSN Janusza Niczyporuka w okresie od 13 listopada 2024 r. do 20 grudnia 2024 r. termin rozpoznania został wyznaczony na dzień 8 stycznia 2025 r.

Biorąc pod uwagę wszystkie wskazane okoliczności Sąd Najwyższy wyjaśnia, że żądanie skarżącego odnośnie do stwierdzenia naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, z uwagi na fakt, że Sędzia Sprawozdawca nie podjął czynności w sprawie nie zasługuje na aprobatę.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość oraz art. 395 § 1 w zw. z art. 397 § 1¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji postanowienia.

l.n

r.g.